

og idet forekommer mig at være en lidet ærefuld Stilling for Danmark, at vi omtrent skulde være det eneste Land, der er barbarisk nok til at hindre Gennemførelsen af en Foranstaltning, som er nødvendig for Tusinder af Menneskers Helbred og Velfærd. Jeg vil derfor haabe, at de Ændringsforslag, der er stillede til §§ 5 og 6, og ligeledes til § 8, ikke maa blive vedtaget her i Dag.

Hvad angaar de øvrige Ændringsforslag, vil jeg meget fraraade Vedtagelsen af det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 2 til § 1, og som gaar ud paa, at 2det Stykke i § 1 skal udgaa. Jeg har nemlig den Opfattelse, at Folketinget har fundet en god Form for denne Paragraf, og at det er en god og praktisk Bestemmelse, at Kommunalbestyrelserne faar Indflydelse paa hele dette Forhold. Kommunalbestyrelserne staaar dette Forhold nærmere, end Lovgivningsmagten gør. De har større lokalt Kendskab omkring i de forskellige Kommuner, og de vil kunne træffe en Bestemmelse om, hvorvidt det er heldigt at rykke Lukketiden en Time længere frem, langt bedre og langt mere praktisk, end Lovgivningsmagten vil være i Stand dertil. Jeg vil derfor anbefale, at vi beholder 2det Stykke af § 1, saaledes som det staaar i Lovforslaget.

Jeg kan heller ikke være med til at anbefale det af et æret Mindretal stillede Ændringsforslag under Nr. 3 til 2det Stykke i § 1. Dette Ændringsforslag gaar jo ud paa, at naar tre Fjerdedele af de paagældende Forretningers Indehavere andrager derom, kan Kommunalbestyrelsen stadfæste en Vedtægt, hvorefter Lukketiden rykkes 1 Time frem, og denne Vedtægt kom da altsaa til at gælde for samtlige forretningsdrivende. Det forekommer mig, at dette Ændringsforslag hviler paa den Opfattelse, at de handlende danner en Enhed, at de handlende har de samme Interesser, og at de har lige Vilkaar, og hvis ikke denne Opfattelse laa til Grund, forekommer det mig ikke, at de ærede Ændringsforslagsstillere kunde stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at den ene Fjerdedel af de handlende skal underkastes en Bestemmelse, vedtagen ved Afstemning af de tre Fjerdedele. Hvorledes vil en saadan Bestemmelse komme til at virke i København? København har, saavidt jeg ved, 10,000—11,000 handlende, 25 pCt. heraf udgør omtrent 3,000. Nu er det jo sikkert, at der indenfor de handlendes Kredse er store Modsætninger, de store handlende paa Strøget og de store

Magasiner har ikke Forhold, der kan sammenlignes med de smaa Detailhandlers, som driver Forretning i Arbejderkvartererne. Forholdene er ganske forskellige, baade med Hensyn til Forretningens Art og med Hensyn til Kundekredsen. Nu kan det meget godt tænkes, at en saadan Fællesafstemning vilde give det Resultat, at der var 25 pCt. mod at lukke Kl. 7, og at disse 25 pCt. netop var dem, der drev deres Forretning ude i Arbejderkvartererne med Levnedsmidler, og hvis Kundekreds bestod af Arbejdere, som havde de største Vanskeligheder ved at naa til deres Bolig fra Arbejdsstedet inden Kl. 7. Jeg mener, at hvis man indfører en Bestemmelse paa denne Maade, vil man komme til at krænke mange berettigede Interesser, ikke alene blandt de smaaahandelnde, men ogsaa blandt deres Kunder. Jeg kan altsaa ikke anbefale dette Ændringsforslag, jeg tror ikke, det løser dette Spørgsmaal paa nogen lykkelig Maade.

Ændringsforslaget under Nr. 8 af et Flertal gaar ud paa at tillade Barbererne i Modstrid med Lærningelovens Bestemmelser at anvende deres Lærlinge Søndag Formiddag til Kl. 12, mod at disse Lærlinge faar en Godtgørelse paa en anden Tid af Ugen. Dette vil jeg meget fraraade. Det griber meget stærkt ind i Lærningelovens vigtigste Bestemmelser. Hvis der er sket en Udvikling, siden Lærningeloven af 1889 blev vedtaget, saaledes at Lovens Bestemmelser ikke er i Overensstemmelse med denne Udvikling, vil det være rigtigt at optage denne Lov til Revision, men det forekommer mig, at det ogsaa kun er paa den Maade, man kan forandre Bestemmelserne i den, idet det er nødvendigt, naar man skal foretage Forandringer i bestaaende Love, at faa de forskellige Spørgsmaal samlet til en fælles Overvejelse, og det gaar derfor ikke an ved denne Lov at forandre Bestemmelserne i Lærningeloven, da Konsekvensen heraf vilde være ret farlig. Dette Ændringsforslag tilfredsstiller desuden ikke Barbermestrene. Det vil sige, den første Del af det tilfredsstiller dem nok, nemlig den Del, der siger, at de maa benytte deres Lærlinge indtil Søndag Formiddag Kl. 12, men derimod ikke den Del, der paalægger dem at konvertere disse Timer til Fordel for deres Lærlinge med en Fritid paa en anden Dag i Ugen. At denne Del ikke har faaet Barbermestrenes Tilslutning, har vi erfaret gennem Deputationer, som Udvalget har haft den Ære at forhandle med. Ændringsforslag Nr. 9 af et Flertal